

Ἡ Πατριαρχικὴ Σχολὴ τῆς Σιών

Ἡ Πατριαρχικὴ Σχολὴ τῆς Σιών

Ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἀδελφότης ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔχει τὴν μεγάλην εὐλογίαν καὶ τιμὴν, μέσῳ μυρίων ἀντιξοοτήτων, νὰ δίδῃ τὴν Ὁρθόδοξον μαρτυρίαν τῆς χριστιανικῆς Πίστεως εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, συνδεομένην ἀμέσως μὲ τὸ κοσμοσωτήριον γεγονός τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου μας. Ἀνέκαθεν εἰς τὴν πολυπαθὸν αὐτὴν περιοχὴν διεξήγετο ἄγῳ διατηρήσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ σταθεροῦ θεμελίου τῆς πίστεώς μας μὲ συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν, θάρρος καὶ μαχητικότητα. Εἰς τὸν ἁγῶνα αὐτόν, πρωταρχικὸν ρόλον ἔπαιξαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τοῦ Πατριαρχείου μας.

Ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἀδελφότης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπάρξεώς της διετήρησε σχολὰς διαφόρων βαθμίδων διὰ τὴν μόρφωσιν κληρικῶν, ἱκανῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ὑψηλὴν πνευματικὴν ἀποστολὴν της. Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος ἕως τὰς ἀρχὰς τοῦ 20ου αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων διέθετε τὴν περίφημον θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία ἀνέδειξε πληθῶραν διακεκριμένων θεολόγων, μεταξὺ αὐτῶν καὶ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀξιομνημόνευτον ἀποτελεῖ τὸ γεγονός τῆς μαθητείας τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ' εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Εἰσήχθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1964 καὶ ἀπεφοίτησεν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1970.

Ἡ Ἀδελφότης σήμερον διαθέτει τὴν Πατριαρχικὴν Σχολήν, ἡ ὁποία εἶναι Γυμνάσιον καὶ Λύκειον καθ' ὅλα ἰσότιμος πρὸς τὰ δημόσια σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἀναγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ κράτους, ἀπὸ τὸ ἔτος 1911. Ἡ Πατριαρχικὴ Σχολὴ ἀκολουθεῖ τὸ πλῆρες πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἐμπλουτισμένον μὲ εἰδικὰ μαθήματα, τὰ ὁποία καλύπτουν τὸν εἰδικὸν ρόλον της. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀποτελοῦν καθηγηταὶ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ πτυχιούχοι κληρικοὶ τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Σχολή, ἡ ὁποία διαθέτει καὶ Οἰκοτροφεῖον, στεγάζεται εἰς κτήριον τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὸν λόφον τῆς Ἀγίας Σιών, ὀλίγα μέτρα ἀπὸ τὸ Ὑπερῶν ὅπου συνετελέσθη ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος καὶ ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ Πατριαρχεῖον ἔχει ὅλην τὴν φροντίδα τῶν μαθητῶν καὶ ἀναλαμβάνει ὅλας τὰς δαπάνας αὐτῶν, διὰ τὴν φοίτησίν τους, τὴν διαβίωσίν τους καὶ γενικότερον οἰασδῆποτε ἀνάγκας τους κατὰ τὴν διαμονὴν τους εἰς τὴν Σχολήν.

Οἱ μαθηταὶ ἐκτὸς τῶν ὥρῶν διδασκαλίας, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται τὰς πρωῒνας ὥρας ἔχουν προγραμματισμένην ἀπογευματινὴν μελέτην καὶ συμμετέχουν εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς τελετὰς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖ τὸ φυτώριον τῆς Ἀδελφότητος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ προέλθουν οἱ αὐριανοὶ Ἀγιοταφῖται Πατέρες. Στόχος της εἶναι ἡ προετοιμασία νέων, ἱκανῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς ἐθνικῆς καὶ πνευματικῆς κληρονομίας τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς μετὰ ἀπὸ ἐλευθέραν προσωπικὴν τους ἐπιλογὴν δύνανται

νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν Ἀδελφότητα καὶ μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Πατριαρχείου νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς των εἰς Ἑλληνικὰ ἢ ξένα Πανεπιστήμια. Ἐὰν θελήσουν νὰ ἀποχωρήσουν δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τετραετὴ τοῦλάχιστον φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς εὐνοϊκὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν ὁμογενῶν.

Ἡ Σχολὴ δέχεται μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν οἷονδήποτε μαθητὴν μὲ ἥθος καὶ χριστιανικὰς ἀρχάς, ὁ ὁποῖος θὰ ἤθελε νὰ ἀρχίσῃ ἢ νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρον ἢ τὴν ὁμογένειαν τοῦ Ἑξωτερικοῦ. Ὅλα αὐτὰ δεικνύουν μίαν ἀναμφισβήτητον πραγματικότητα: Τὴν ὀλοφάνερρον ἀρωγὴν τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν, διότι ὁ Χριστιανισμὸς ζεῖ, ἀνανεοῦται, ἀνακαλύπτει δρόμους, ἀναδεικνύει διαλεκτοὺς ἀνθρώπους, ἀξίους, νὰ ἐκπροσωπήσουν ἐντόνως καὶ παραστατικῶς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἡμῶν ζωὴν. Ζῶμεν λοιπὸν αὐτὴν τὴν πολυσύνθετον πραγματικότητά, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς νὰ βιώμεν τὴν πνευματικὴν ζωὴν, δίχως νὰ ἀναιροῦμε τὸν ἑαυτὸν ἡμῶν. Περίλαμπρος καὶ μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ἡ πνευματικὴ συγκομιδὴ τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐνισχύει μὲ τὴν παρουσίαν του καὶ τὴν ἐνέργον συμμετοχὴν του τὴν μαθησιακὴν διαδικασίαν, καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ὀργανικὴν ἐνότητα γνώσεως καὶ πίστεως. Παρέχει τὴν πλουσίαν ἐμπειρίαν τῶν καταστάσεων καὶ τῶν συνθηκῶν, ὃν γνώστης ἐμβριθὴς τῶν ποικίλων προβλημάτων καὶ ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε ἀναφύονται.

Ἀποτελεῖ ἠθικὸν χρέος ὅλων ἡμῶν, ἡ διὰ παντὸς μέσου στήριξις τοῦ θεαρέστου ἔργου τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τὸ ὁποῖον ἔχει βαθεῖαν συναίσθησιν ὅτι ἡ παιδεία, καὶ μάλιστα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ, συντελεῖ εἰς τὴν ἠθικοπνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνθρώπου, καθιστᾷσα αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ ἱκανὸν νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς συγχρόνους προκλήσεις. Ὅμοίως, αὕτη καλλιέργειά τὸν ἀνθρωπισμὸν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰλικρίνειαν, τὸν σεβασμὸν εἰς τὸν συνάνθρωπον, ἐπιτυγχάνουσα τὸν μετασχηματισμὸν τῶν συνειδησέων, θέτουσα τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶναι αἰώνιον ἀγαθόν, ἀνώτερον ἀπὸ τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν ὁμορφίαν, τὴν εὐγενικὴν καταγωγὴν καὶ τὴν σωματικὴν ρώμην. Παραμένει καὶ συνοδεύει τὸν ἄνθρωπον εἰς ὀλόκληρον τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ζωὴν του, ὁδηγὸν αὐτὸν εἰς ἔργα ἀθάνατα.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας οὔσα πνευματικὴ κοινότης, ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς βήματα ἀνέλαβεν τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων καὶ ἔπαιξε βασικὸν ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς προσωπικότητάς των. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὑπῆρξαν οἱ σημαντικότεροι χριστιανοὶ παιδαγωγοί, κληροδοτοῦντες ἡμῖν σπουδαῖα πνευματικὰ ἀγαθὰ. Ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἐνέτειναν τὸν ἀγῶνα μας, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν ὄραμα καὶ προοπτικὴν, καὶ μᾶς προφύλαξαν ἀπὸ ποικίλας παραχαράξεις παρέχοντα εἰς ἡμᾶς πρότυπα καὶ ὑψηλὰς ἐπιδιώξεις. Ἄς γίνωμε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ ἔργου των, καὶ τῆς δεδικαιωμένης θεαρέστου πορείας των.